

İbrahim İle Halil Gibi Olmalı Kardeş

– Mor Yakamoz · 07 Haziran 2014

İbrahim ile Halil Gibi Olmalı Kardeş

Kardeş, tırnağın acısa senden çok canı yanan tek kişidir anne ve babandan sonra. Kimi çok şanslıdır birden fazla kardeşi vardır bu dünyada, kimi şansızdır evin tek çocuğu olarak gelmiştir bu fani dünyaya. Kimse sahip olduklarının yokluğunu bilmez, bilemez. Bir kardeşin yokluğu, küslüğü, uzak oluşu belki de dünyadaki en derin yalnızlıktır. Kardeş en iyi oyun arkadaşıdır bazen de hayallerinize eşlik eden en yakın yol arkadaşınızdır. Çok küçükken ben polis olacağım diye hayal kurarken o ise ben asker olacağım diye size eşlik etmiştir. Oyuncak tabancalarınızla hırsız-polis oynadığınız günlerin ardından bir gün elinizde gerçek tabancalarla asker, polis olmuş karşınızdaki düşmanla boğuşursunuz. Ve bakarsınız ki düşman diye boğuştuğunuz, size silah doğrultmuş kişi bir zamanlar polislik hayali kurduğunuz kardeşinizdir. Ne acıdır o sahne?

Günümüzde de sık sık yaşandığı gibi yıllardır hiç görüşmediğiniz o lise arkadaşınız bir gün bir meydana elinde taşla sopayla molotoflarla karşınıza dikilir. Siz ise polis arabalarının ardından kendinizi savunursunuz. Orada o sahnede bozulur tüm kardeşlikler, dostluklar. Ne acıdır anlamsız düşünceler, kışkırtmalar, yalan yanlış dolduruşlar yüzünden insanlar birbirine düşer nedenini bilmeden. Apayrı görüşler savunulur herkesin doğru bildiği tek görüş karşısında. Evin iki delikanlısı ayrı takımları tutar, biri Beşiktaş diğeri Galatasaray diye inletir ortalığı. Maç günü geldiğinde ayrı tribünlerde izlerler taraftarı oldukları takımı. Yenilgi karşısında birbirlerine küfür eder, taş, sopa atarlar. Söyleyin şimdi kardeşlik Halil ile İbrahim gibi mi olmalı yoksa Habil ile Kabil gibi mi?

Kardeşlik sadece kan bağı ile birbirine bağlı olmak değildir. Kardeşlik hiç tanımadığın bir insanın acısını yüreğinin en derininde hissetmektir. Bazen sıra arkadaşının bazen yüzünü hiç görmediğin sadece varlığından haberdar olduğun bir insanın, bazen ise sokakta yardım bekleyen kimsesiz birisinin derdine derman olarak, acısını paylaşarak kardeşlik yaparsın. Ne güzel şeydir kardeş olmak, kardeş olmayı bilmek, kardeşçe yaşayabilmek hiç kimsenin dilini dinini rengini hesaba katmadan sadece insan olduğunu bilerek. Öyle ya kardeşlik duygusu o kadar yüce ve kutsal ki herkes yüreğinde barındıramıyor işte.

İlla aynı anneden babadan mı olmak gerekir sorarım sizlere? Aynı vatanın topraklarında yaşamak, aynı dünyanın atmosferinde nefes alıp veriyor olmamız yetmez mi birbirimizi kardeş bilmemize? Kardeşlik için önce sevgi saygı gerekir yürekte. Yaşlına hürmet ister kardeşlik. Kalbindeki nefretini, öfkeni, alıp atacaksın dipsiz bir kuyuya. Sarılacaksın, elini uzatacaksın sonra sokaktaki aç kardeşine, Soma'da babasız, evlatsız kocasız kalan kardeşine, yokluğun içinde, hastalığın pençesinde eriyip yiten insanlığa.

Büşranur ERAYABAKAN